

[Indenrigsministeren.]

Efter hver Folketælling afgøres det saa, hvor mange af de 80 Kredsmandater og 25 Tillægsmandater, der skal fordeles i Storkredsene, hver enkelt Storkreds har Krav paa. Det er foreslaaet, at af disse 105 Mandater skal 2 altid tilfalde Bornholm. Efter Valget opgøres det af Indenrigsministeriet, hvor mange Stemmer hvert Parti har faaet i Omraadet, og ved Anvendelse af den D'Hondtske Fordelingsregel — Regelen om at dele Stemmetallene med 1, 2, 3, 4 o. s. v. — fordeles saa saa mange af de 25 Mandater, som Omraadet skal have, paa Partierne i Rækkefølge efter de udkomne Kvotienters Størrelse, idet for hvert Parti saa mange af de største Kvotienter slettes, som Partiet har opnaaet Kredsvalg i det vedkommende Omraade.

Denne Ordning er ganske overordentlig simpel og gennemskuelig. Det er en saa simpel Udregning, at enhver, der er i Besiddelse af de dertil fornødne Tal og en elementær Regnefærdighed, er i Stand til at udføre den, ligesom man ogsaa med Tryghed kan regne med, at denne D'Hondtske Fordelingsregel, som i en Række Aar har været anvendt ved de kommunale Valg, er saa kendt af mangfoldige ude i Landet, at dens Anvendelse ikke vil volde Vanskeligheder. Her er det altsaa ikke ude i Kredsene, den skal bringes til Anvendelse, men i Indenrigsministeriet.

Jeg har ladet Valget den 2. December 1926 opgøre paa Grundlag af Lovforslaget, og man vil finde denne Opgørelse klarlagt i alle Enkeltheder i Bilagene til Lovforslaget. Med Hensyn til denne Fordeling af de 25 Tillægsmandater paa Partierne ude i Storkredsene skal jeg indskrænke mig til at henvise til Tabellerne 3, 4 og 5, som ledsager Forslaget.

Derefter vil de 15 Landsmandater være at fordele; de fordeles efter ganske den samme Regel, den D'Hondtske Metode, paa Partierne, idet man udelader saa mange af de største Kvotienter, som svarer til det Antal Kredsvalg, Partiet har opnaaet, og til den Andel af de 25 Tillægsmandater, som Partiet allerede har faaet. Sluttelig fordeles man, hvad der tilkommer hvert enkelt Omraade af disse Landsmandater, paa Partierne i de 7 Omraader, ganske simpelt ved for hvert Parti i Omraadet at anvende

den D'Hondtske Fordelingsregel, og dermed er det saa afgjort, hvor mange Landsmandater hvert Parti faaer i hvert Omraade. En Redegørelse herfor paa Grundlag af Valgtallene den 2. December 1926 vil man finde i Tabellerne 6 og 7.

Naar denne Fordeling har fundet Sted, udsteder Indenrigsministeriet Valgbreve for de Kandidater, som saaledes har opnaaet Tillægsmandater, og Tillægsmandater, der tilkommer hvert Parti i hvert Omraade, gives til de Kandidater, som i dette Omraade har det største Antal Stemmer, der ikke har givet Valg, henholdsvis Kredsvalg eller Tillægsmandat ved Fordelingen af de første 25. Jeg tør hævde, at Fordelingsregelen er her ganske overordentlig simpel; man vil ogsaa finde de Regler, som her er Tale om, samlede i blot tre, let læselige og uhyre overskuelige Paragraffer, og ærede Medlemmer, som vil sammenstille disse Regler med Reglerne i den gældende Valglov, vil hurtigt erkende, at man her er naaet til en ganske overordentlig Simplifikation.

Jeg har — i Overensstemmelse med den nugældende Valgordning — ønsket at undgaa Omvalgssystemet og foreslaar derfor, at de ikke-valgte Kandidater er Stedfortrædere for de valgte i den Rækkefølge, hvori de indenfor Omraadet har faaet Stemmer. Nu kan det Tilfælde jo indtræde, at et Partis Kandidatrække kan blive udtømt i et Omraade, og det foreslaas da, at et ledigblevent Mandat skal tilfalde det Omraade og den Kandidat i Omraadet, som vilde have faaet det næste Suppleringsmandat, hvis der havde været flere til Disposition for Partiet.

Man vil i Tabel 9, som er delt i en Række Afsnit, finde en fuldstændig Redegørelse for, hvorledes Fordelingen i de enkelte Storkredse vil blive i Henhold til Valgresultatet den 2. December 1926, baade med Hensyn til Kredsvalg, med Hensyn til Tillægsmandater fordelt paa Storkredse, med Hensyn til Landstillægsmandater og med Hensyn til Rækken af Suppleringsmandater. Af den Opgørelse, som saaledes findes i de forskellige Tabeller, vil det fremgaa, at det foreliggende Forslag, anvendt paa det sidste Valg til Folketinget, giver bedre Forholdsmæssighed, end den gældende Valgordning har gjort.

Absolut Forholdsmæssighed vil det jo